

Alvyra Andrijauskienė

Alvyra Andrijauskienė (1939–2023) – pedagogė, ekonomistė, knygų ir vadovėlių autorė, visuomenės veikėja, Lenkimų vidurinės mokyklos auklėtinė.

Gimė 1939 m. vasario 4 d. Skuodo rajono Lenkimų seniūnijos Žemytės kaime. Šeima buvo gausi – kartu su Alvyra augo dar keturi vaikai. Nuo mažens mėgo skaityti, vis ką nors nauja sužinoti ir patirti. Kai baigė 9 klases, paprašyta kolūkio pirmininko, pradėjo dirbti Žemytėje veikusiam klube-skaitykloje. Jos pareiga buvo ne tik sudaryti sąlygas kolūkiečiams skaityklos patalpose susipažinti su čia esančiomis knygomis, naujausia spauda, bet ir rūpintis kaimo kultūriniu gyvenimu, jį organizuoti. Tais metais prie to klubo-skaityklos veikė choras, šokių ratelis. Darbas nebuvo lengvas, tačiau mergina gaudavo šokių tokių atlyginimą, o tai šeimai buvo didžiulė paspartis. Tam klubui-skaityklai ji vadovavo du metus, o kai mokykloje pradėjo lankyti baigiamąją (vienuolik-tąją) klasę, šio darbo atsisakė, nes reikėjo tinkamai pasirengti abiturės egzaminams.

Būdama moksleivė Alvyra svajojo tapti gydytoja, tačiau po abiturės egzaminų jai dėl to, kad kai kuriuose priėmimo į aukštąją medicinos mokyklą reikalinguose pateikti dokumentuose valdžios įstai-gų darbuotojai per klaidą buvo neteisingai parašę jos pavardę, jai nebuvo leista laikyti stojamųjų egzami-nų. Susitvarkiusi dokumentus įstojo į Lietuvos žemės ūkio akademiją ir ten baigė agronomijos studijas.

Dalia Barcytė rašo, kad „*Anot A. Andrijauskie-nės, matyt, likimas lėmė dirbti pedagoginį darbą. Gavusi paskyrimą į Kėdainiuose esančią Josvainių vidurinę mokyklą dirbti direktoriaus pavaduotoja praktiniam mokymui, ji šio pasiūlymo atsisakė. „Man labai nepatiko mintis būti mokytoja, atsisakiau šio pasiūlymo ir likau be paskyrimo. Likimas viską pats sutvarkė, nes gavau pasirinkimą vykti į technikumą. Turėjau kelis pasiūlymus ir, žiūrėdama į žemėlapi, galvojau, ką pasirinkti, kad būtų mažesnis atstu-*

Alvyra Andrijauskienė. Nuotrauka iš: <https://inx.lv/jp4l2>

mas iki tėviškės. Pirmoji darbovietė buvo Vabal-ninke, ten dirbau dvejus metus, dėščiau ekonomiką. Visai „žalia“ mokytoja buvau, teko pačiai daug mo-kytis“, – pirmąją pedagoginio darbo patirtį prisime-na Alvyra. Besidarbuojant ten, pasitaikė galimybė metams išvykti į Maskvą studijuoti pedagogiką. Anot moters, studijos buvo labai šaunios, daug suži-nojo ir pamatė. Pirmą mėnesį buvo ir keblumų, nes paskaitos vyko rusų kalba, o konspektavo lietuviškai. Po studijų vėl teko ieškotis darbo.

„Man visada buvo svarbu tėvai. Visada norėjau įsikurti kur nors arčiau, kad būtų lengviau pasiek-ti tėviškę. Radau skelbimą, kad Šiaulių pedagoginis institutas ieško asistentų. Užpildžiau dokumentus, o kol laukiau atsakymo, viena pažįstama parašė, kad Rietave reikia dėstytojo. Kadangi Rietavas – dar ar-čiau namų, ta mintis patiko. Gavau Rietave grupę, normalų krūvį, dėščiau botaniką ir ekonomiką.

Nuo 1965 metų mano gyvenimas tęsėsi Rietave. Išgyvenau visus technikumą pokyčius ir virsmus“, – pasakojo A. Andrijauskienė.¹

Taip prasidėjo Alvyros gyvenimas Rietave.

Netrukus buvo nukreipta stažuotis į Maskvos Timiriazevo žemės ūkio akademiją. Baigusi stažuotę, 1965 m. sugrįžo į Rietavą ir veikusiam techni-

kume dėstė botaniką bei ekonomiką, ruošė įvairias žemės ūkio ekonomikos dalyko mokymo priemones, rašė konspektus, kartu su kitais kolegomis rengė spaudai mokymo vadovėlius ir pati, jau kaip autorė, parengė spaudai ir išleido keletą mokymo priemonių, 2004 m. – monografiją „Įmonių ekonomika“.

2002 m. Alvyra buvo viena pagrindinių Rietavo valstybinės aukštosios neuniversitetinės mokyklos – Žemaitijos kolegijos (veikė 2002–2016 m.) – kūrėjų ir jos veiklos puoselėtojų. Čia iš pradžių ji ėjo Ekonomikos, vėliau – Ekonomikos ir vadybos katedros vedėjos pareigas, čia jai buvo suteiktas docentės vardas.

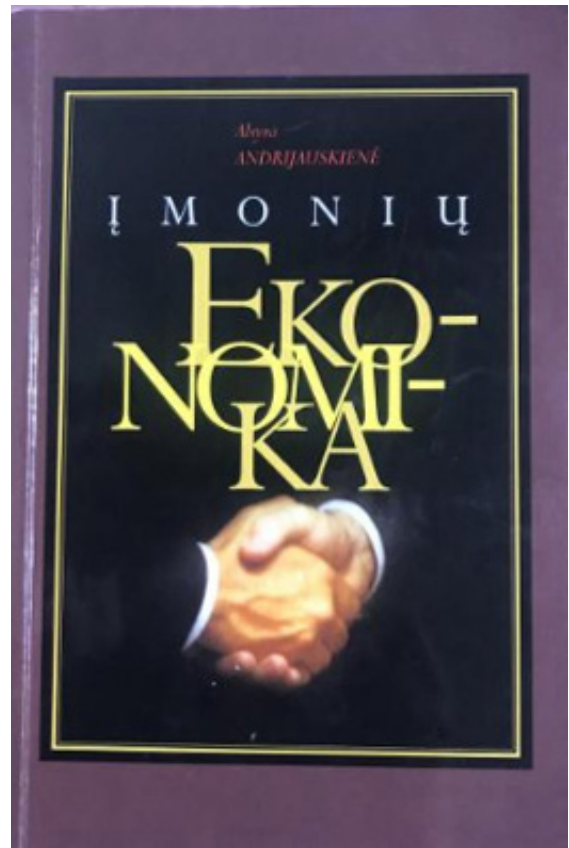
Tarp kolegų Alvyra buvo gerbiama ne tik už savo išskirtinį darbštumą, pareigingumą, teisingumą, strateginį mąstymą, bet ir už nuoširdumą, atjautą į nelaimę patekusiems, tradicinių Lietuvos tautinių vertybių puoselėjimą.

Nuo pat pirmųjų darbo metų Rietave ji aktyviai įsijungė į visuomeninę veiklą, buvo įvairių asociacijų narė, garsėjo kaip gera šachmatininkė, šoko Rietavo tautinių šokių ratelyje, kultūrinių renginių metu klausytojus džiugindavo raiškiai skaitomais poezijos posmais.

2010 m., baigusi savo aktyvią profesinę veiklą, Alvyra tapo Rietave veikiančio Trečiojo amžiaus universiteto (TAU) viena iš steigėjų ir jo pirmąją direktore. Jos iniciatyva 2015 m. Rietavo TAU įsijungė į Nacionalinės TAU asociacijos veiklą.

TAU direktorės pareigas ji ėjo iki 2022 m. rugsėjo. Už ilgametį ir puikų darbą buvo apdovanota Nacionalinės TAU asociacijos tarybos Garbės direktorės titulo suteikimo atminimo ženklu.

Sukūrusi šeimą, A. Andrijauskienė daug dėmesio skirdavo jai. Kartu su vyru Kostu, anuomet taip pat dirbusiu Rietavo žemės ūkio technikume, užaugino dukrą Laurą, kuri tėvų pavyzdžiu pasirinko

Alvyros Andrijauskienės monografijos „Įmonių ekonomika“ (Vilnius, 2004) viršelis

pedagogės kelią, ir sūnų Marių (jį patraukė verslas). Abu vaikai įsikūrė ir gyvena Vilniuje.

A. Andrijauskienė Amžinybėn išėjo 2023 m. gegužės 12 d. Ji palaidota Rietavo kapinėse.

NAUDOTA LITERATŪRA:

1. Dalia Barcytė, „Aktyvi 80-metė rietaviškė stebina savo veiklumu: pasas ir skaičiai jame nieko nesako“: <https://inx.lv/JpjDJ> (žr. 2025-12-14).

2. „Anapilin iškeliavo buvusi Rietavo trečiojo amžiaus universiteto direktorė A. Andrijauskienė“: *ETAPLIUS.lt*: <https://inx.lv/JpjDz> (žr. 2025-12-14).